

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Брюксел, 18 май 2020 г.
(OR. en)

2020/0068 (COD)

PE-CONS 16/20

TRANS 185
MAR 66
CODEC 335

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за определяне на специални и временни мерки с оглед на избухването на COVID-19 относно подновяването или удължаването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в определени области на транспортното законодателство

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2020/...
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от ...

**за определяне на специални и временни мерки
с оглед на избухването на COVID-19 относно подновяването
или удължаването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни
и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение
в определени области на транспортното законодателство**

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91 и член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

след консултация с Европейския икономически и социален комитет,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура¹,

¹ Позиция на Европейския парламент от 15 май 2020 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от ...

като имат предвид, че:

- (1) Избухването на COVID-19 и свързаната с това криза, засягаща общественото здраве, представляват безпрецедентно предизвикателство за държавите членки и създават големи затруднения за националните органи, гражданите на Съюза и икономическите оператори, по-специално, транспортните оператори. Кризата, засягаща общественото здраве, породи извънредни обстоятелства, които засягат нормалната дейност на компетентните органи в държавите членки, както и дейността на транспортните предприятия по отношение на административните формалности, които трябва да бъдат извършени в различните транспортни сектори и които обстоятелства не е било възможно да бъдат адекватно съобразени към момента на приемане на съответните мерки. Тези извънредни обстоятелства оказват значително въздействие върху различни области, обхванати от правото на Съюза в областта на транспорта.
- (2) По-специално, транспортните оператори и други заинтересовани лица може да не са в състояние да изпълнят необходимите формалности или процедури, за да се съобразят с някои разпоредби на правото на Съюза, свързани с подновяването или удължаването на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните или за да извършат други стъпки, необходими за запазването на тяхната валидност. По същите причини компетентните органи на държавите членки може да не са в състояние да спазят задълженията, установени от правото на Съюза, и да гарантират, че съответните заявления, подадени от транспортните оператори, се разглеждат преди изтичането на приложимите крайни срокове. Следователно е необходимо да се приемат мерки за преодоляване на тези проблеми и за гарантиране както на правната сигурност, така и на правилното функциониране на съответните правни актове. Следва да се предвиди адаптиране в тази насока, особено по отношение на определени срокове, като се предоставя възможността Комисията да разрешава удължавания при поискване, подадено от която и да е държава членка.

- (3) С Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹ се определят правила относно началната квалификация и продължаващото обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници. Тези водачи трябва да притежават удостоверение за професионална компетентност (УПК) и трябва да докажат, че са преминали продължаващото обучение чрез свидетелство за управление на превозно средство или карта за квалификация на водача, на която е отбелязано продължаващото обучение. Извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, започнало в някои държави членки от 1 февруари 2020 г., затрудниха притежаващите УПК лица да преминат продължаващото обучение и да подновят УПК, удостоверяващи завършването на това продължаващо обучение, поради което е необходимо да се удължи валидността на тези УПК за срок от седем месеца от датата на изтичането на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт. Мерките относно тези въпроси, предприети от държавите членки в съответствие с член 8, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/59/ЕО, приложение I към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета² или приложение II към Директива 2003/59/ЕО преди влизането в сила на настоящия регламент, остават в сила.

¹ Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4).

² Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 403, 30.12.2006 г., стр. 18).

- (4) С Директива 2006/126/ЕО се определят правила относно свидетелствата за управление на превозни средства. В нея се предвижда взаимното признаване на свидетелствата за управление на превозни средства, издадени от държавите членки въз основа на образец на свидетелство за управление на превозно средство на Съюза, и се установяват редица минимални изисквания за тези свидетелства. По-специално, водачите на моторни превозни средства трябва да притежават валидно свидетелство за управление на превозно средство, което трябва да бъде подновено или, в някои случаи, заменено с изтичането на неговата административна валидност. Извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, започнало в някои държави членки от 1 февруари 2020 г., затрудниха подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства, поради което е необходимо да се удължи валидността на някои свидетелства за управление на превозни средства за срок от седем месеца от датата на изтичането на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилното движение.

- (5) С Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹ се установяват правила относно тахографите в автомобилния транспорт. Спазването на правилата относно времето на управление, работното време и почивките, както е посочено в Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета² и Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³, е от съществено значение, за да се гарантира лоялната конкуренция и пътната безопасност. Поради необходимостта да се осигури непрекъснатост на услугите за автомобилен превоз въпреки трудностите при извършването на редовните технически прегледи на тахографите вследствие на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, техническите прегледи, посочени в член 23, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 165/2014, които трябва да бъдат проведени между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., следва да бъдат извършени не по-късно от шест месеца след датата, на която е трябвало да бъдат извършени съгласно посочения член. По същата причина, трудностите при подновяването и замяната на картите на водач вследствие на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, са основни за предоставянето на допълнително време на компетентните органи на държавите членки за тези цели. В тези случаи водачите следва да бъдат поставени в положение и следва да бъдат задължени да използват надеждни алтернативи за регистриране на необходимата информация във връзка с времето на управление, работното време и почивките, докато не получат нова карта.

¹ Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 1).

² Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1).

³ Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт (ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 35).

- (6) С Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹ се определят правила относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета. Периодичните прегледи за проверка на техническата изправност са сложна задача, чиято цел е да се гарантира, че превозните средства се поддържат в безопасно и приемливо спрямо околната среда състояние по време на използването им. Поради трудности при извършването на периодичните прегледи за проверка на техническата изправност в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, започнало в някои държави членки от 1 февруари 2020 г., периодичните прегледи за проверка на техническата изправност, които е трябвало да бъдат извършени между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., следва да бъдат извършени на по-късна дата, но не по-късно от седем месеца след първоначалния срок и съответните удостоверения следва да останат валидни до тази по-късна дата.

¹ Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета и за отмяна на Директива 2009/40/ЕО (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 51).

- (7) С Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета¹ се установяват общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач. Избухването на COVID-19 и свързаната с това криза, засягаща общественото здраве, имат сериозни последици върху финансовото положение на сектора и някои транспортни предприятия вече не отговарят на изискването за финансова стабилност. Предвид намалената активност вследствие на кризата, засягаща общественото здраве, се очаква, че ще е необходимо повече време от обичайното за това предприятия да докажат, че ще отговарят отново на изискването за финансова стабилност по траен начин. Поради това е целесъобразно максималният срок, определен за тези цели в член 13, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, да бъде удължен от шест на дванадесет месеца по отношение на оценките на финансовата стабилност на транспортните предприятия, покриващи целия период между 1 март 2020 г. и 30 септември 2020 г. или част от него. Ако вече е установено неизпълнение на посоченото по-горе изискване и предвиденият от компетентния орган срок още не е изтекъл, компетентният орган следва да може да удължи този срок на общо 12 месеца.

¹ Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 51).

- (8) С регламенти (ЕО) № 1072/2009¹ и (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета² се определят общи правила за достъп съответно до пазара на международни автомобилни превози на товари и до международния пазар на автобусни превози. Международните автомобилни превози на товари и международните автобусни превози на пътници зависят, *inter alia*, от притежаването на лиценз на Общността, а в случая на водачи, които са граждани на трети държави и които извършват превоз на товари — на атестация за водач. За предоставянето на редовни автобусни превози също е необходимо разрешително. Тези лицензи, атестации и разрешителни могат да бъдат подновявани, след като се установи, че съответните условия продължават да се спазват. Извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, затрудниха подновяването на лицензите и атестациите, поради което е необходимо да се удължи тяхната валидност с шест месеца от датата на изтичане на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт.

¹ Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 72).

² Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 88).

- (9) С Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета¹ се определят правила относно безопасността на железопътния транспорт. Като се имат предвид мерките за ограничаване на гражданите, съчетани с допълнителното работно натоварване, свързано с ограничаването на разпространението на COVID-19, националните органи, железопътните предприятия и управителите на инфраструктура са изправени пред трудности, свързани с подновяването на единните сертификати за безопасност и, с оглед на предстоящото изтичане на съществуващите разрешения за безопасност, с издаването на такива разрешения за последващ период, както е съответно обхванато от членове 10 и 12 от посочената директива. Поради това срокът за подновяване на единните сертификати за безопасност следва да бъде удължен с шест месеца, като съществуващите единни сертификати за безопасност следва да останат съответно валидни. По същия начин валидността на разрешенията за безопасност следва да бъде удължена с шест месеца.
- (10) В съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 някои държави членки удължиха срока за транспониране на посочената директива. Поради това разпоредбите на Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета² продължават да се прилагат в тези държави членки. Поради това е необходимо също така да се предвиди удължаване на сроковете за подновяване на сертификатите и на разрешителните за безопасност, издадени съгласно членове 10 и 11 от Директива 2004/49/ЕО, и да се поясни, че въпросните сертификати и разрешителни съответно остават валидни.

¹ Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт (ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 102).

² Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

- (11) С Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹ се установяват правила за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Съюза. Член 14, параграф 5 и член 16 от нея предвиждат валидността на свидетелствата за машинисти да бъде ограничена до десет години и да бъде предмет на периодични проверки. Поради трудностите при подновяването на свидетелствата в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, срокът на валидност на свидетелствата, изтичащи в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., следва да бъде удължен за срок от шест месеца от датата на изтичане на срока им. По същия начин, на машинистите следва да бъде осигурен допълнителен срок от шест месеца за извършване на периодичните проверки.

¹ Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 51).

- (12) С Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹ беше създадено единно европейско железопътно пространство. Съгласно член 23, параграф 2 от посочената директива, лицензиращите органи могат да извършват периодичен преглед, за да проверят дали дадено железопътно предприятие продължава да изпълнява произтичащите от лиценза задължения, установени в глава III от посочената директива. Съгласно член 24, параграф 3 от посочената директива лицензиращите органи могат да спрат действието или да отнемат лиценз поради неизпълнение на изискванията за финансова стабилност и да издадат временен лиценз до извършването на реорганизация на железопътното предприятие и при условие че не се застрашава безопасността. В резултат на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, лицензиращите органи изпитват сериозни затруднения при осъществяването на редовни прегледи във връзка със съществуващи лицензи и при вземането на съответните решения относно издаването на нови лицензи след изтичането на срока на временния лиценз. Поради това сроковете за осъществяване на редовни прегледи, които в съответствие с посочената директива изтичат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. следва да бъдат удължени с шест месеца. Също така срокът на валидност на временни лицензи, изтичащи между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., следва да бъде удължен с шест месеца.
- (13) В член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС от лицензиращите органи се изисква да вземат решения по заявките за лицензи в срок от три месеца след представяне на цялата съответна информация, и по-специално данните, посочени в приложение III към посочената директива. Поради затрудненото вземане на съответните решения в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, е необходимо този срок да бъде удължен с шест месеца.

¹ Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).

- (14) Железопътни предприятия, които са били финансово стабилни преди избухването на COVID-19, срещат проблеми с ликвидността, които биха могли да станат причина за спирането на действието или отнемането на техните действащи лицензи или евентуалната им замяна с временни лицензи, без да са налице структурни икономически причини за това. Предоставянето на временен лиценз в съответствие с член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС може да изпрати отрицателно послание към пазара относно жизнеспособността на железопътните предприятия, което от своя страна би влошило иначе временните им финансови проблеми. Поради това следва да се предвиди, че когато лицензиращият орган, въз основа на извършената проверка в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. установи, че железопътно предприятие не може повече да изпълнява изискванията, отнасящи се до финансовата стабилност, следва да може преди 31 август 2020 г. да реши лицензът на засегнатите железопътни предприятия да не бъде спиран или отнеман, при условие че безопасността не е изложена на риск и че е реалистично да се очаква задоволително финансово възстановяване на железопътното предприятие в рамките на следващите шест месеца. След 31 август 2020 г. железопътното предприятие следва да подлежи на общите правила по член 24, параграф 1 от посочената директива.

- (15) В Директива 96/50/ЕО на Съвета¹ са изложени условията за получаване на удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Съюза. След навършване на 65-годишна възраст притежателите на удостоверение за капитан са длъжни да преминават през периодични медицински прегледи. С оглед на мерките във връзка с избухването на COVID-19 и по-специално на ограничения достъп до медицински услуги за прегледи, притежателите на удостоверение за капитан може да не са в състояние да преминат необходимите медицински прегледи, докато са в сила въпросните мерки. Поради това за случаите, в които срокът за преминаване на медицински прегледи щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., този срок следва да бъде удължен с шест месеца във всеки от въпросните случаи. Засегнатите удостоверения за капитан следва да останат съответно валидни.

¹ Директива 96/50/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно хармонизирането на условията за получаване на национално удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Общността (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 31).

- (16) С Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета¹ се установяват технически изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища. Съгласно член 10 от нея срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза се ограничава. Освен това, в член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 се предвижда документите, попадащи в обхвата на посочената директива и издадени от компетентните органи на държавите членки преди 6 октомври 2018 г. съгласно приложимата преди нея директива, а именно Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета², да останат валидни до изтичането на срока им. Мерките във връзка с избухването на COVID-19 могат да затруднят и понякога да попречат на компетентните органи да извършат техническите проверки, необходими за удължаването на валидността на съответните свидетелства или – в случая на документите по член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629, замяната им. Поради това, за да не се прекъсва дейността на съответните плавателни съдове по вътрешните водни пътища, е целесъобразно да се удължи с шест месеца срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, както и на документите по член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629, който в противен случай щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г.

¹ Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО (ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 118).

² Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища и за отмяна на Директива 82/714/ЕИО на Съвета (ОВ L 389, 30.12.2006 г., стр. 1).

- (17) С Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета¹ се установяват правила за подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения. С Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета² се определят мерки за повишаване на сигурността на пристанищата срещу заплахи от инциденти, свързани със сигурността. С нея също така се гарантира, че мерките за сигурност, взети в съответствие с Регламент (ЕО) № 725/2004, се ползват от една по-голяма сигурност на пристанищата. Продължаващата криза, засягаща общественото здраве, затруднява органите на държавите членки да извършват инспекциите и проучванията на морската сигурност с оглед подновяването на някои документи в областта на морската сигурност. Поради това е необходимо да се удължат сроковете за преглед на оценките и планове за сигурността, изисквани по силата на посочените правни актове на Съюза, с разумен период от време, за да се предостави възможност на държавите членки и на корабната индустрия да предприемат гъвкав и прагматичен подход, и да се запазят отворени основните вериги за доставка, без да се застрашава сигурността. Следва да се осигури гъвкавост и за тренировки и упражнения в областта на морската сигурност, за провеждането на които в правните актове на Съюза в областта на морската сигурност са предвидени определени времеви ограничения.

¹ Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения (ОВ L 129, 29.4.2004 г., стр. 6).

² Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за повишаване на сигурността на пристанищата (ОВ L 310, 25.11.2005 г., стр. 28).

- (18) Когато държава членка счита, че поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, има вероятност прилагането на правилата, от които настоящият регламент прави дерогация и които са свързани, *inter alia*, с подновяването или удължаването на валидността на удостоверения, свидетелства или разрешителни, да остане практически неосъществимо след датите, посочени в настоящия регламент, Комисията следва, при поискване от тази държава членка, да бъде упълномощена да позволи на засегнатата държава членка да удължи допълнително съответните сроковете, определени в настоящия регламент. С цел да се гарантира правната сигурност, като същевременно се гарантира, че безопасността и сигурността на транспорта не са изложени на риск, това удължаване следва да бъде ограничено до необходимото, за да отрази периода, през който приключването на формалностите, процедурите, проверките и обучението е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не следва да надвишава шест месеца.
- (19) Избухването на COVID-19 засегна целия Съюз, но не по еднакъв начин. Държавите членки бяха засегнати в различна степен и по различно време. Като се има предвид, че дерогациите от правилата, които обикновено биха се прилагали, следва да бъдат ограничени до необходимото, по отношение на Директива 2006/126/ЕО, Регламент (ЕС) № 165/2014, Директива 2014/45/ЕС, Регламент (ЕО) № 1072/2009, Регламент (ЕО) № 1073/2009 и Директива 2007/59/ЕО, следва да бъде възможно държавите членки да продължат да прилагат тези правни актове, без да прилагат дерогациите, предвидени в настоящия регламент, когато прилагането на посочените правни актове остава практически осъществимо. Същото се прилага, когато държава членка е изправена пред такива трудности, но е приела подходящи национални мерки за смекчаването им. Държавите членки, които изберат да се възползват от тази възможност, следва обаче да не възпрепятстват икономически оператор или физическо лице да се позове на предвидените в настоящия регламент дерогации, приложими в друга държава членка, и следва по-специално да признават свидетелства, удостоверения и разрешителни, чиято валидност е била удължена с настоящия регламент.

- (20) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно удължаването на предвидените в законодателството на Съюза срокове за подновяване и удължаване на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в отговор на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19 в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, но поради обхвата и последиците на предлаганото действие може да бъде по-добре постигната на равнищета на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (21) Поради неотложността на досието, предизвикана от извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19 е уместно да се предвиди изключение от срока от осем седмици, посочен в член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз, Договора за функционирането на Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.
- (22) Поради непредвидимия и внезапен характер на COVID-19 навременното приемане на съответните мерки беше невъзможно.. Поради това разпоредбите на настоящия регламент следва също да обхващат периода преди неговото влизане в сила. Предвид естеството на тези разпоредби, подобен подход не води до нарушаване на оправданите правни очаквания на съответните лица.

- (23) С оглед на първостепенната необходимост от незабавен отговор за справяне с обстоятелствата, причинени от избухването на COVID-19, в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност, като когато е уместно на държавите членки се предоставя разумен срок да информират Комисията дали решават да не прилагат някои от дерогациите, установени в настоящия регламент, настоящият регламент следва да влезе в сила по спешност в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*, за да бъде възможно най-кратко положението на правна несигурност, засягащо много органи и транспортни оператори в различни сектори на транспорта, по-специално в случаите, когато съответните срокове са вече изтекли,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1
Предмет

Настоящият регламент определя специални и временни мерки, приложими за подновяването и удължаването на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в отговор на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19 в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност.

Член 2
Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2003/59/ЕО

1. Независимо от член 8, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/59/ЕО, срокът за завършване на продължаващо обучение от притежаващите удостоверение за професионална компетентност (УПК), който в съответствие с посочените разпоредби щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за всеки отделен случай за срок от седем месеца. УПК остават съответно валидни.
2. Валидността на маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза, предвиден в приложение I към Директива 2006/126/ЕО, извършвано от компетентните органи върху свидетелството за управление на превозно средство или върху картата за квалификация на водач, посочена в член 10, параграф 1 от Директива 2003/59/ЕО, въз основа на УПК, посочено в параграф 1 от посочения член, се счита за удължена за срок от седем месеца от датата, посочена на всяко подобно свидетелство за управление на превозно средство или карта за квалификация на водач.

3. Валидността на картите за квалификация на водачи, посочени в приложение II към Директива 2003/59/ЕО, която щеше да е изтекла или ще изтече между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължена или е била удължена за срок от седем месеца от датата на изтичане на срока на валидност, посочен на всяка подобна карта.
4. Без да се засягат презграничните дейности, обхванати от параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член, мерките, предприети от държавите членки в съответствие с разпоредбите на директиви 2003/59/ЕО и 2006/126/ЕО, посочени в параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член за периода между 1 февруари 2020 г. и ...[датата на влизане в сила на настоящия регламент], остават в сила.
5. Когато дадена държава членка смята, че завършването на продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водачи е вероятно да бъдат практически неосъществими и след 31 август 2020 г. поради мерките, които въпросната държава членка е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1, 2 и 3. Това искане може да се отнася за периодите между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г. или за съответните срокове от седем месеца, посочени в параграфи 1, 2 и 3, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

6. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 5, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1, 2 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който завършването на продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водачи е вероятно да бъдат практически неосъществими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2006/126/ЕО

1. Независимо от член 7 от Директива 2006/126/ЕО и точка 3, буква г) от приложение I към посочената директива, срокът на валидност за свидетелствата за управление на превозни средства, който в съответствие с тези разпоредби щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от седем месеца, считано от датата на изтичане на срока, която е посочена на всяко такова свидетелство за управление на превозно средство.

2. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които въпросната държава членка е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периода между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., за срока от седем месеца или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.
3. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 2, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства е вероятно да бъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.
- Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.
4. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на свидетелствата за управление в периода между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г. практически неосъществимо, в резултат на извънредните обстоятелства, предизвикани от избухването на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държавата членка, след като информира Комисията, може да реши да не прилага параграф 1. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграф 1, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, което се е позовало на предвидените в параграф 1 дерогации, приложими в друга държава членка.

Член 4

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕС) № 165/2014

1. Независимо от член 23 от Регламент (ЕС) № 165/2014, редовните технически прегледи, предвидени в параграф 1 от посочения член, които е трябвало да бъдат извършени или ще бъдат извършени между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. в съответствие с посочения параграф, се извършват не по-късно от шест месеца след датата, на която е трябвало да бъдат извършени в съответствие с посочения член.
2. Независимо от член 28 от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато даден водач подаде заявление за подновяване на карта на водач в съответствие с параграф 1 от посочения член между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., компетентните органи на държавата членка издават нова карта на водач не по-късно от два месеца след получаване на заявлението. Докато водачът не получи новата карта на водач от издаващите органи, член 35, параграф 2 от посочения регламент се прилага *mutatis mutandis*, при условие че водачът може да докаже, че е поискано подновяване на картата в съответствие с член 28, параграф 1 от посочения регламент.

3. Независимо от член 29, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато даден водач подаде заявление за замяна на карта на водач в съответствие с параграф 4 от същия член между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., компетентните органи на държавата членка издават карта за замяна не по-късно от два месеца след получаване на заявлението. Независимо от член 29, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 165/2014, водачът може да продължи да управлява превозно средство, докато получи нова карта на водач от издаващите картите органи, при условие че може да докаже, че картата на водач е била върната на компетентния орган, тъй като е била повредена или неизправна, и че е заявил нейната замяна.
4. Когато дадена държава членка смята, че редовните проверки, подновяването на картите на водачи или тяхната замяна, както се изисква от Регламент (ЕС) № 165/2014, е вероятно да бъдат практически неосъществими и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1, 2 и 3. Това искане може да се отнася за периодите между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за приложимите срокове за издаване на нова карта на водач, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.
5. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1, 2 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който редовните технически прегледи, подновяването на картите на водачи или тяхната замяна е вероятно да не може да се осъществяват, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили практически неосъществими редовните технически прегледи, подновяването на картите на водачи или тяхната замяна в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. в резултат на извънредните обстоятелства, предизвикани от пандемията от COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка, след като информира Комисията, може да реши да не прилага параграфи 1, 2 и 3. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1, 2 и 3, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, което се е позовало на дерогациите, предвидени в параграфи 1, 2 и 3, приложими в други държави членки.

Член 5

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2014/45/ЕС

1. Независимо от член 5, параграф 1 и член 10, параграф 1 от Директива 2014/45/ЕС, и точка 8 от приложение II към посочената директива, сроковете за прегледите за проверка на техническата изправност, които в съответствие с посочените разпоредби е трябвало да или ще трябва да бъдат извършени между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за или са били удължени за срок от седем месеца.

2. Независимо от член 8 от Директива 2014/45/ЕС и точка 8 от приложение II към посочената директива валидността на удостоверенията за техническа изправност, чиято дата на изтичане на срока е между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължена или е била удължена за срок от седем месеца.
3. Когато дадена държава членка смята, че прегледите за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност е вероятно да бъдат практически неосъществими и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., за срока от седем месеца, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.
4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който прегледите за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност е вероятно да не могат да се осъществяват, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили практически неосъществими прегледите за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност в периода между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., в резултат на извънредните обстоятелства, предизвикани от избухването на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши, след като информира Комисията, да не прилага разпоредбите на параграфи 1 и 2. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, което се е позовало на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, които се прилагат в други държави членки.

Член 6

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1071/2009

1. Независимо от член 13, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, когато компетентен орган установи въз основа на годишните счетоводни отчети и удостоверенията, посочени в член 7, параграфи 1 и 2 от посочения регламент, за счетоводните години, обхващащи целия или част от периода между 1 март 2020 г. и 30 септември 2020 г., че дадено транспортно предприятие не отговаря на изискването за финансова стабилност, предвидено в член 3, параграф 1, буква в) от посочения регламент, срокът, определен от компетентния орган за целите на член 13, параграф 1, буква в) от посочения регламент, не надвишава 12 месеца.
2. Независимо от разпоредбите на член 13, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, когато преди ...[влизането в сила на настоящия регламент] компетентният орган е установил, че дадено транспортно предприятие не изпълнява изискването за финансова стабилност, предвидено в член 13, параграф 1, буква в) от посочения регламент, и е определил срок, в рамките на който транспортното предприятие да коригира ситуацията, компетентният орган може да удължи този срок, при условие че той не е изтекъл до ... [датата на влизане в сила на настоящия регламент]. Удълженият по този начин срок не надвишава 12 месеца.

Член 7

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1072/2009

1. Независимо от член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1072/2009, срокът на валидност на лицензите на Общността, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или да изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца. Заверените копия остават съответно валидни.
2. Независимо от член 5, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 срокът на валидност на атестацията за водач, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или да изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца.
3. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач е вероятно да бъде практически неосъществимо след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за срока от шест месеца или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач е вероятно да бъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили практически неосъществимо подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. в резултат на извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може, след като информира Комисията, да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, което се е позовало на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в други държави членки.

Член 8

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1073/2009

1. Независимо от член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1073/2009, срокът на валидност на лицензите на Общността, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или да изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца. Заверените копия остават съответно валидни.
2. Независимо от член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1073/2009, решенията по заявленията за разрешителни за редовни превози, подадени от превозвачи между 12 декември 2019 г. и 31 август 2020 г., се вземат от разрешаващия орган в рамките на шест месеца от датата на подаване на заявлението. Независимо от член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1073/2009, компетентните органи на държавите членки, чието съгласие е било поискано по отношение на подобни заявления в съответствие с параграф 1 от същия член, уведомяват разрешаващия орган за своето решение относно заявлението в срок от три месеца. Ако разрешаващият орган не получи отговор в срок от три месеца, се счита, че запитаните органи са дали своето съгласие, и разрешаващият орган може да издаде разрешителното. Удължаването на срока на три месеца за държавите членки, чието съгласие е било поискано, по член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1073/2009 се прилага за заявленията, които те са получили след ...[два месеца преди датата на влизане в сила на настоящия регламент].

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на лицензите на Общността е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които въпросната държава членка е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периодите между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. или между 12 декември 2019 г. и 31 август 2020 г., за срока от шест месеца или за всякаква комбинация от тях. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.
4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на лицензите на Общността е вероятно да не може да се осъществява, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили практически неосъществимо подновяването на лицензите на Общността в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. в резултат на извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка, след като информира Комисията, може да реши да не прилага параграф 1. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграф 1, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, което се е позовало на предвидените в параграф 1 дерогации, приложими в други държави членки.

Член 9

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива (ЕС) 2016/798

1. Независимо от член 10, параграф 13 от Директива (ЕС) 2016/798, срокът за подновяване на единните сертификати за безопасност, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или да изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца. Въпросните единни сертификати за безопасност остават съответно валидни.

2. Независимо от член 12, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798, срокът на валидност на разрешенията за безопасност, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или да изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца.
3. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на единните сертификати за безопасност, издавани в съответствие с член 10, параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798, или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.
4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на единните сертификати за безопасност или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност е вероятно да не може да се осъществяват, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 10

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2004/49/ЕО

1. Независимо от член 10, параграф 5 от Директива 2004/49/ЕО, срокът за подновяване на сертификатите за безопасност, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца. Въпросните сертификати за безопасност остават съответно валидни.
2. Независимо от член 11, параграф 2 от Директива 2004/49/ЕО, срокът за подновяване на разрешителните за безопасност, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца. Въпросните разрешителни за безопасност остават съответно валидни.
3. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите.
- Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност е вероятно да бъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 11

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2007/59/ЕО

1. Независимо от член 14, параграф 5 от Директива 2007/59/ЕО, срокът на валидност за свидетелствата, които са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за или са били удължени за срок от шест месеца, считано от датата, на която изтича срокът на всяко свидетелство.
2. Независимо от член 16 и приложения II и VII към Директива 2007/59/ЕО, сроковете за завършване на периодичните проверки, които в съответствие с посочените разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за или са били удължени за всеки отделен случай за срок от шест месеца. Свидетелствата, посочени в член 14, и удостоверенията, посочени в член 15 от посочената директива, остават съответно валидни.

3. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.
4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки е вероятно да бъде практически неосъществимо, във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили практически неосъществимо подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. в резултат на извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка, след като информира Комисията, може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 12

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2012/34/ЕС

1. Независимо от разпоредбите на член 23, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, ако лицензиращият орган е предвидил редовно преразглеждане, срокът за извършване на редовното преразглеждане, който в съответствие с посочените разпоредби щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен със срок от шест месеца.

2. Независимо от член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС, срокът на валидност на временните лицензи, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца, считано от датата на изтичане на валидността, посочена във всеки временен лиценз.
3. Независимо от член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, лицензиращият орган взема решение по заявките, подадени между 12 януари 2020 г. и 31 август 2020 г., не по-късно от девет месеца след представяне на цялата съответна информация, и по-специално на данните, посочени в приложение III към посочената директива.
4. Когато дадена държава членка смята, че извършването на редовно преразглеждане или прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи, в случаите когато лицензите са били вече отнети, е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които въпросната държава членка е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за срока от шест месеца, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

5. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи, в случаите когато лицензите са били вече отнети, е вероятно да бъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 13

Третиране на лицензите на железопътните предприятия по Директива 2012/34/ЕС в случай на неспазване на изискванията за финансова стабилност

Независимо от член 24, параграф 1 от Директива 2012/34/ЕС, когато въз основа на проверка, предвидена в посочената разпоредба, извършена в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. лицензиращ орган установи, че дадено железопътно предприятие вече не отговаря на изискванията, свързани с финансовата стабилност, посочени в член 20 от посочената директива, той може, преди 31 август 2020 г., да реши да не спре действието или да не отнеме лиценза на въпросното железопътно предприятие, при условие че безопасността не е изложена на риск и при условие че реалистично да се очаква задоволително финансово възстановяване на железопътното предприятие в рамките на следващите шест месеца.

Член 14

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 96/50/ЕО

1. Независимо от член 6, параграф 2 от Директива 96/50/ЕО, сроковете за подлагане на медицински преглед, които в съответствие с посочената разпоредба щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за удължени или са били удължени за срок от шест месеца. Удостоверенията за капитан на лицата, които са длъжни да преминават през медицински прегледи съгласно член 6, параграф 2, от посочената директива, остават съответно валидни.
2. Когато дадена държава членка смята, че медицински прегледи е вероятно да бъдат практически неосъществими и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за срока от шест месеца, посочен в параграф 1, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.
3. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 2, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите.
Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който медицинските прегледи е вероятно да бъдат практически неосъществими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 15

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива (ЕС) 2016/1629

1. Независимо от член 10 от Директива (ЕС) 2016/1629, срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца.
2. Независимо от член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629, срокът на валидност на документите, попадащи в обхвата на посочената директива, издадени от компетентните органи на държавите членки в съответствие с Директива 2006/87/ЕО преди 6 октомври 2018 г., който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца.
3. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза или на документите, посочени в параграф 2, е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза или на документите, посочени в параграф 2, е вероятно да бъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 16

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 725/2004

1. Независимо от член 3, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 725/2004, сроковете за извършване на периодичните ревизии на оценките на сигурността на пристанищните съоръжения, които в съответствие с посочената разпоредба щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за удължени или са били удължен до 30 ноември 2020 г.
2. Чрез дерогация от част Б, раздел 13.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, ако не са могли да бъдат проведени или не могат да бъдат проведени упражнения с определените в посочените разпоредби интервали през 2020 г., те се провеждат поне два пъти през 2020 г. с максимален интервал помежду им от шест месеца.

3. Независимо от част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, 18-месечните срокове за провеждането на различните видове упражнения, които в съответствие с тези разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за удължени или са били удължени с шест месеца във всеки един случай, но при всички случаи не след 31 декември 2020 г.
4. За целите на изискванията, посочени в част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, съгласно които различните видове упражнения се провеждат поне веднъж всяка календарна година, упражненията, проведени през 2021 г. с разрешение, издадено по параграф 5 от настоящия член, се считат за за проведени също през 2020 г.
5. Когато дадена държава членка смята, че оценките на сигурността на пристанищните съоръжения или различните видове упражнения, посочени в част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, е вероятно да бъдат практически неосъществими след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните периоди и срокове, посочени в параграфи 1 и 3. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за крайните срокове, за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 3, или за всякаква комбинация от тях. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

6. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 5, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи периодите и сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който оценките за сигурност на пристанищните съоръжения или различните видове упражнения е вероятно да бъдат практически неосъществими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 17

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2005/65/ЕО

1. Независимо от член 10 от Директива 2005/65/ЕО, сроковете за извършване на оценките на сигурността на пристанищата и на планове за сигурност на пристанищата, които в съответствие с посочения член щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за удължени или са били удължени за всеки отделен случай за срок от шест месеца, но при всички случаи не след 30 ноември 2020 г.
2. Независимо от член 7, параграф 7 и приложение III към Директива 2005/65/ЕО, 18-месечните срокове за завършване на тренировъчно обучение, които в съответствие с посочените разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за удължени или са били удължени с шест месеца във всеки един случай, но при всички случаи не след 30 ноември 2020 г.

3. За целите на изискването, посочено в приложение III към Директива 2005/65/ЕО, съгласно което тренировъчно обучение се провежда поне веднъж всяка година, тренировъчно обучение, проведено през 2021 г. с разрешение, издадено по параграф 4 от настоящия член, се приема за проведено също през 2020 г.
4. Когато дадена държава членка смята, че извършването на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата или на планове за сигурност на пристанищата или провеждането на тренировъчно обучение е вероятно да бъде практически неосъществимо след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните периоди и срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за крайните срокове или за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или за всякаква комбинация от тях. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.
5. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи периодите и сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който завършването на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата или на планове за сигурност на пристанищата или завършването на тренировъчно обучение е вероятно да бъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 18
Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от ...[седем дни след датата на влизане в сила на настоящия регламент].

При все това член 3, параграф 4, член 4, параграф 6, член 5, параграф 5, член 7, параграф 5, член 8, параграф 5 и член 11, параграф 5 се прилагат от ... [датата на влизане в сила на настоящия регламент].

Първата, втората и третата алинея от настоящия член не засягат обратното действие, предвидено в членове 2 и 17.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател
